

flydelse, som Fiskeriets Fremme vil have paa Udviklingen her i Landet. Jeg skal navnlig nævne een Post, det er som Levnetsmiddel, forsaavidt angaar alle de Fisk, der forblive her i Landet; thi i Liden som disse, der ere flette, og hvor der er Tale om Forsalkninger af Levnetsmidler etc, maa man kunne være enig med mig om at holde paa, at Fisk er et godt Levnetsmiddel, og det kunde blive noget billigere, saafremt der blev offret noget Mere paa det. Hvad endelig angaar den Fisk, der exporteres, da er det et meget betydeligt Beløb, det dreier sig om, jeg har nævnet tidligere hvormeget, og jeg tror endnu, at det vil være millionvis. Forinden jeg forlader dette Punkt skal jeg, for at give de Herrer en Løs Tanke eller Ide om, at der cirkulerer store Summer paa Fiskeriets Omraade — og det er en af de bedste Oplysninger, jeg har kunnet finde i Fiskerikommissionens Betænkning — nævne en Slags Overslag over, hvad der kunde drages ud af Havet, at det fra Bornholm alene i Aaret 1874—1875 var 625,000 Kr., endvidere nævne, at jeg har som Bestyrer for et Fiskerihandelselskab paa eet Aar alene folgt af Fisk — det var hovedsagelig Dorff og Rødpætter — for 82,000 Kr. Jeg skal anføre, at jeg i eet Aar alene paa Stagen har kjøbt Fisk for mellem 14 og 15,000 Kr. Jeg skal yderligere oplyse, at der seiler paa Kjøbenhavn med et rundt Lal omtrent 50 Kvaaser, og at enhver saadan Kvaase — man maa ikke tage mig paa Ordet ved disse Oplysninger, thi det er umuligt at faae det fuldstændig konstateret, idet der ikke findes nogen Statistik over Fiskeriet her i Danmark — sælger i Kjøbenhavn omtrent for 8,000 Kr. Det vil altsaa sige, at disse 50 Kvaaser sælge for ca. 400,000 Kr. Fisk, der fortæres her i Byen. Jeg skal ikke gaa længere med disse Lal, men disse Oplysninger gaa i alt Fald nogle Aar tilbage, undtagen for Bornholm, og for denne Os Bedkommende er der kun Tale om to Fiskeforter, nemlig Sild og Sax og ikke om andre. Disse Oplysninger skrive sig hovedsagelig fra 1870, og siden den Tid er det gaaet yderligere ned med Fiskeriet. Det ærede Medlem for Ringkjøbing Amts 2den Valgtreds (Naberg) talte om Fiskeriet paa Vestkysten af Sjælland. Det var netop ogsaa der, jeg vilde hen; men da han talte om Fiskeriet ved Girtshals, Rimfjorden og tilbøds Esbjerg, saa vil jeg springe disse Steder forbi og forbeholde mig senere at fremkomme med Oplysninger derom. Derimod skal jeg docele ved Nymindegab. Det har tidligere været det bedste Fiskested i Sjælland; i 1855 var der 25 Fiskebaade med tilsvarende Besætning. Jeg skal bemærke, at en Fiskebaad derovre har en Besætning af 7 Mand. I 1870 var Antallet af Fiskebaade gaaet ned til 13, i 1873—74 var Antallet 11, i 1875 var det 7 og for Diebliffet er det kun 5. Det er et uomstødeligt Bevis for Tilbagegangen i Fiske-

riet. Vil man nu spørge, hvorfor det gaar saameget tilbage, saa vil jeg svare: fordi det ikke længere kan give nogen Fortjeneste, idet Kommunikationsmidlerne, selv om der er en Fernbane i Nærheden, dog ikke naae ud til Fiskestederne. For nærmere at forklare, hvorfor Fiskeriet ikke kan afgive Fortjeneste, og i alt Fald for at staae Oplysning tilveie for Thingets Medlemmer om, hvor besværligt og hvor slet lønnende et saadant Arbejde er for Folk derovre, skal jeg nævne, at der til hver Baad hører 7 Mand, og desuden er det nødvendigt at holde 6 Piger til Baaden. Det kan lyde forunderligt, men Forholdene gjøre det nødvendigt, at man maa have disse Piger til at rede Garnene. Disse Folk bo ikke paa den guldne Strand, men de bo et Stykke oppe i Landet, og naar Fisketiden kommer, trække de ud i Kolonier til Nymindegab, hvor de slaa Gytter og Barakker op. Det er til to forskjellige Liden af Aaret; jeg skal holde mig til den ene, fra 1ste April til St. Hansdag. Altsaa, disse 13 Mennesker skulle for det Første leve af denne Baad, men der er endnu flere, som skulle have Fortjeneste deraf, thi der skal staaes Madning til Fiskeriet, og for at faae den, maa to til tre Baade slaa sig sammen og underholde en Baad extra, der ligger inde i Nymindegab, og som skal fange Smaafisk. En saadan Baad skal have tre Mand til Besætning, og de skulle hver især lønnes. Naar nu en Fangst kommer i Land, skal den deles i 8 Parter. Først skal Giermanden af Baaden have en Part og Fjæren een. De sex Parter deles saa med tre Parter til det øvrige Mandskab og yderligere gaar der tre Parter af til dem, der have eiet Redskaberne. Hvad bliver der altsaa egentlig til selve de simple Fiskere? Der bliver tre Ottendebele af Fangsten at dele mellem sex Mennesker. Det er endda ikke Alt, hvad der skal betales; yderligere skulle disse Piger for at rede Garnet have en Løn af 40 Kr., og endelig faae de forskjellige Sportler, som det kan lyde underligt at tale om, men jeg nævner det for at vise, at Alt har Verdi. De skulle have Indvoldene af Fiskene og Fiskehovederne, og det gjøres op til en Pris af 10—12 Kr. paa en Løn af 40 Kr. Det vil neppe være nødvendigt yderligere at godtgjøre, at dette Fiskeri er lidet lønnende, i alt Fald som det nu er, men jeg skal dog sluttelig tilføie, at, naar Fiskerne engang have været meget heldige, saa kunne de fange flere Fisk, end de kunne have i Baaden, og derfor ere de nødt til at skære Hovederne af Fiskene og kaste Fiskehovederne bort, men naar Fiskene ere uden Hoved, tabe de meget betydeligt i Verdi, naar de skulle forsendes sønder efter; i Hamborg forlanger man hel Fisk, Jeg mener altsaa, at det er Narfagen, hvorfor det staaer saa daarligt med Fiskeriet. Jeg tror nu, at man f. Ex. paa dette Sted meget godt maatte kunne komme Fiskerne til Hjælp med større Baade, det vil sige, maaske ikke give dem saadanne